

2007-2013
cooperazione territoriale europea
programma per la cooperazione
transfrontaliera
Italia-Slovenia
evropsko teritorialno sodelovanje
program čezmejnega sodelovanja
Slovenija-Italija

Program čezmejnega sodelovanja Slovenija - Italija 2007-2013

Smernice za spremljanje in poročanje o državnih pomočeh - za italijanske upravičence

KAZALO

1. NAMEN NAVODIL ZA SPREMLJANJE IN POROČANJE O DRŽAVNIH POMOČEH	3
2. KAJ SO DRŽAVNE POMOČI	4
3. MERILA ZA UGOTAVLJANJE DRŽAVNIH POMOČI	5
3.1 SPLOŠNA OPREDELITEV	5
3.2 MERILA V OKVIRU PROGRAMA ČEZMEJNEGA SODELOVANJA SLOVENIJA-ITALIJA 2007-2013	6
4. DESET KLJUČNIH PRAVIL.....	8
5. SCHEME DRŽAVNE POMOČI	9
5.1 SKUPINE SCHEM DRŽAVNIH POMOČI	9
5.2 POSTOPEK PRIGLASITVE SCHEM DRŽAVNIH POMOČI	10
5.3 DRŽAVNE POMOČI V OKVIRU OPERATIVNEGA PROGRAMA.....	10
6. UKREPI, SPREJETI V OKVIRU OPERATIVNEGA PROGRAMA, ZA ZAGOTAVLJANJE SKLADNOSTI OPERACIJ S PRAVILI O DRŽAVNIH POMOČEH	11
7. DRŽAVNE POMOČI PO PRAVILU »DE MINIMIS«	12
7.1 NEPOSREDNA DRŽAVNA POMOČ PO PRAVILU »DE MINIMIS« V ČASU IZVAJANJA SOFINANCIRANEGA PROJEKTA	12
7.2 POSTOPEK POROČANJA O DRŽAVNIH POMOČEH PO PRAVILU »DE MINIMIS«	13
7.3 OBVEŠČANJE POTENCIALNIH PREJEMNIKOV POSREDNIH DRŽAVNIH POMOČI	13

1. NAMEN NAVODIL ZA SPREMLJANJE IN POROČANJE O DRŽAVNIH POMOČEH

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti (Pogodba ES) določa, da državne pomoči niso dovoljene v primerih, ko že obstaja nacionalna ali evropska shema državnih pomoči, saj bi le-te vplivale na konkurenco in trgovino med državami članicami.

Državna pomoč je opredeljena kot vsaka oblika prednosti, ki jo državni organi podjetjem dodelijo na selektivni osnovi oz. jo le-ti pridobijo preko uporabe sredstev iz javnih skladov. Države ustanoviteljice so ugotovile, da so v nekaterih primerih potrebni vladni ukrepi za zagotavljanje dobrega delovanja in gospodarske pravičnosti, skladno z odločitvami Skupnosti.

Pogodba ES (87. člen) ob tem določa, da je državna pomoč združljiva z določenim številom ciljev. Temeljni predpisi so podrobneje opredeljeni v področni zakonodaji in sodbah Evropskega sodišča. Evropski predpisi o državnih pomočeh omejujejo in predvidevajo izjeme glede pomoči, pri katerih je možno javno financiranje. Vsa pravila o državnih pomočeh, navedena v teh Navodilih, je potrebno upoštevati tudi v okviru Evropskega teritorialnega sodelovanja (ETS).

Navodila za ugotavljanje in spremljanje državnih pomoči je pripravil Organ upravljanja in veljajo za:

- Organ upravljanja (OU)
- Skupni tehnični sekretariat (STS)
- Italijanske upravičence Programa čezmejnega sodelovanja Slovenija-Italija 2007-2013¹

¹ Za slovenske upravičence veljajo navodila, ki jih je izdalo Ministrstvo za finance Republike Slovenije.

2. KAJ SO DRŽAVNE POMOČI

Državne pomoči so vsaka oblika pomoči, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga (87. člen Pogodbe ES). Državna pomoč je nezdržljiva z notranjim trgovom, v kolikor vpliva na trgovino med državami članicami.

Pomen zgoraj navedene definicije je podrobneje pojasnjen v nadaljevanju:

Vsaka oblika pomoči ...

- Ne le subvencije, temveč tudi posojila pod ugodnimi pogoji in z nizko obrestno mero, jamstva za posojila, pospešene amortizacijske olajšave, dokapitalizacije, popusti na cene ali katera koli druga prednost.

Dodeli jo država iz državnih sredstev ...

- Katero koli financiranje iz javnih sredstev (evropskih, nacionalnih, regionalnih).

Izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco ...

- Sofinancirane aktivnosti so ali bi lahko bile v konkurenčnem položaju znotraj Evropske unije.

Podjetja ...

- Vsaka pravna oseba - zasebna ali javna, profitna ali neprofitna, - ki izvaja gospodarsko dejavnost, ne glede na pravni status.

Prednost posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga ...

- Gospodarska prednost podjetjem na selektivni osnovi.

Vpliv na trgovino med državami članicami ...

- Sofinanciranje aktivnosti ima potencialni vpliv na konkurenco in trgovino med državami članicami/sodelujočimi državami.

3. MERILA ZA UGOTAVLJANJE DRŽAVNIH POMOČI

Na osnovi štirih meril, opisanih v nadaljevanju je možno ugotoviti, ali prejeta sredstva predstavljajo državno pomoč. Velja opozoriti, da se pravila o državnih pomočeh uporablja v primerih, ko so izpolnjena vsa merila, navedena v členu 87(1) Pogodbe ES.

3.1 SPLOŠNA OPREDELITEV

V nadaljevanju navedena merila določajo, ali dodeljeni javni finančni prispevek/podpora predstavlja državno pomoč. Pravila o državnih pomočeh urejajo le ukrepe pri katerih so izpolnjena vsa merila, navedena v členu 87(1) Pogodbe ES.

PRVO MERILO: PRENOS DRŽAVNIH SREDSTEV

Pomoč se zagotovi iz državnih sredstev.

(evropsko, nacionalno, regionalno in lokalno financiranje)

Predpisi o državnih pomočeh zajemajo le tiste ukrepe, pri katerih prihaja do prenosa državnih sredstev (državne, regionalne ali lokalne uprave, banke v državni lasti in javni skladi, itd.).

Obenem ni nujno, da je pomoč dodeljena s strani države. Lahko jo dodeli tudi posredniško telo, zasebno ali javno, ki ga določi država (npr. shema pomoči, ki jo financira država, upravlja pa zasebna banka).

DRUGO MERILO: GOSPODARSKA PREDNOST

Pomoč (neposredno ali posredno) izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco (upoštevati je potrebno vse prednosti).

Pomoč pomeni gospodarsko prednost, ki je podjetje ne bi pridobilo v okviru rednega poslovanja.

Manj očitni primeri izpolnjevanja tega pogoja:

- družba kupi/najame zemljišča v javni lasti po ceni, ki je nižja od tržne vrednosti;
- družba državi proda zemljišče po ceni, ki je višja od tržne vrednosti;
- družba ima prednost pri dostopu do infrastrukture in ne plačuje stroškov za njeno uporabo oz. do nje dostopa pod ugodnejšimi pogoji;
- podjetje od države pridobi rizični kapital pod ugodnejšimi pogoji, kot bi ga dobilo od zasebnega investitorja.

Podjetje je vsak subjekt, ne glede na pravni status ali način financiranja, ki opravlja ekonomsko dejavnost in na trgu ponuja blago in storitve. Tudi v primeru ustanove

neprofitne narave, se pravila o državnih pomočeh uporabljajo v kolikor le-ta konkurira podjetjem, katerih namen je ustvarjanje dobička.

TRETJE MERILO: SELEKTIVNOST

Pomoč daje prednost posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga.

Državna pomoč je selektivna in tako vpliva na ravnovesje med posameznimi podjetji in njihovimi konkurenti.

Državna pomoč se od tako imenovanih »splošnih ukrepov« (ukrepi, ki so brez razlikovanja usmerjeni na vsa podjetja in gospodarska področja v državi članici, t.j. večina fiskalnih ukrepov na državni ravni) razlikuje po »selektivnosti«.

Shema je »selektivna« v primeru, da ima organ, zadolžen za njeno upravljanje, določeno stopnjo diskrecijske pravice.

Merilo selektivnosti se upošteva tudi v primerih, ko shema pomoči velja le za del območja države članice (npr. vse regionalne sheme pomoči in sheme sektorskih pomoči).

ČETRTO MERILO: VPLIV NA KONKURENCO IN TRGOVINO

Pomoč vpliva na trgovino med državami članicami, ker so zadevne aktivnosti odprte za konkurenco v različnih državah članicah.

Pomoč ima potencialni vpliv na konkurenco in trgovino med državami članicami.

3.2 MERILA V OKVIRU PROGRAMA ČEZMEJNEGA SODELOVANJA SLOVENIJA-ITALIJA 2007-2013

V skladu z navedenim, je v nadaljevanju opisano kako se naštetna merila upoštevajo v okviru Programa čezmejnega sodelovanja Slovenija-Italija 2007-2013. Sledi splošna opredelitev čezmejnih aktivnosti, ki se sofinancirajo v okviru operativnih programov, v povezavi s štirimi merili za določitev državnih pomoči.

PRVO MERILO: PRENOS DRŽAVNIH SREDSTEV = vedno izpolnjeno

Vse operacije so sofinancirane najmanj z evropskimi javnimi sredstvi.

DRUGO MERILO: GOSPODARSKA PREDNOST = izpolnitev merila se ugotavlja za vsak primer posebej

Vprašanje, ki si ga je potrebno zastaviti v primeru, da želimo ugotoviti, ali določena aktivnost zapade pod pravila o državnih pomočeh:

- Ali se aktivnost izvaja v kontekstu, odprtem za konkurenco?
- Ali partnerji nudijo neposredno ali posredno prednost (v kakršnikoli obliki) določenim konkurentom?

TRETJE MERILO: SELEKTIVNOST = izpolnitev merila se ugotavlja za vsak primer posebej

Vse operacije so geografsko omejene na upravičeno območje programa, vendar lahko aktivnosti zajemajo tudi širše območje. Pomembno je, da imajo aktivnosti vpliv na programsko območje. Obenem so lahko projektne aktivnosti usmerjene le na posamezna podjetja ali posebne sektorje in so lahko kot take selektivne.

ČETRTO MERILO: VPLIV NA KONKURENCO IN TRGOVINO = večinoma vedno izpolnjeno

V primerih, ko se izvaja komercialno dejavnost, je le-ta vedno podvržena konkurenci v posameznih državah članicah/sodelujočih državah.

4. DESET KLJUČNIH PRAVIL

Pravilo št. 1

Pravila, ki urejajo državne pomoči veljajo za vse vrste upravičencev - javne in zasebne subjekte -, prisotne na trgu.

Pravilo št. 2

Pravila, ki urejajo državne pomoči ne zadevajo »dobička«: tudi neprofitna organizacija lahko izkrivlja konkurenco.

Pravilo št. 3

Državna pomoč se nanaša na aktivnosti, ki se odvijajo v kontekstu, odprtem za konkurenco: tudi v primeru t.i. »belih območij« (območja brez konkurence).

Pravilo št. 4

Državno pomoč se dodeli do najvišjega dovoljenega zneska (najvišji možni odstotek; v primeru pravila »de minimis« najvišji dovoljeni znesek v treh letih).

Pravilo št. 5

Zgornja meja pomoči ne velja samo za financiranje iz evropskih sredstev, ampak za vsa financiranja iz javnih sredstev (vključno z nacionalnim, regionalnim in lokalnim financiranjem).

Pravilo št. 6

Pomoči po pravilu »de minimis« se prištevajo k preostalim dodeljenim pomočem.

Pravilo št. 7

Predpisi, ki urejajo državne pomoči, opredeljujejo upravičene izdatke (na podlagi sheme državne pomoči).

Pravilo št. 8

Preverjanje državnih pomoči se izvaja glede na upravičenca (partner) in glede na aktivnosti (partner in operativne ravni).

Pravilo št. 9

V primeru četrtega merila je potrebno upoštevati primerjavo med območjem držav članic/sodelujočih držav in območjem EU.

Pravilo št. 10

V primeru, da gospodarski subjekt v vlogi partnerja opravlja dejavnosti v kontekstu, ki je odprt za konkurenco, za le-tega veljajo pravila o državnih pomočeh, ker je bil kot partner izbran na netransparenten način. V kolikor pa isti subjekt izvaja aktivnosti na podlagi pogodbe (izbran je v okviru javnega razpisa) ne zapade pod pravila o državnih pomočeh.

5. SCHEME DRŽAVNE POMOČI

Na splošno državna pomoč ni dovoljena. Javna sredstva, ki so državna pomoč se lahko dodelijo le ob upoštevanju pravila Skupnosti, ki dovoljuje takšne subvencije, in sicer na podlagi sheme državne pomoči.

Evropska komisija določa, da manjši zneski pomoči nimajo potencialnega vpliva na konkurenco in trgovino med državami članicami (pomoč po pravilu »de minimis« skupno ne sme presežati 200.000 evrov v obdobju 3 proračunskih let za posameznega upravičenca).

Taka vrsta pomoči je skladna s členom 87(1) Pogodbe ES, vendar jo je potrebno izrecno obravnavati v skladu s pravili »de minimis«.

5.1 SKUPINE SCHEM DRŽAVNIH POMOČI

Scheme državnih pomoči so lahko razdeljene v različne skupine in se uporabljajo neposredno brez predhodne priglasitve EK (neposredno upravljanje na državni ravni):

- regionalne pomoči: osnovni cilj je pospeševanje razvoja manj razvitih območij. Dodeljujejo se podjetjem v območjih, ki so upravičena do državnih pomoči, za spodbujanje začetnih investicij in za pomoč pri tekočem poslovanju;
- horizontalne pomoči (skupinske izjeme): pomoč MSP, pomoči za raziskave in razvoj, za varstvo okolja, za težje zaposljive in invalidne delavce, za izobraževanje, reševanje in prestrukturiranje, rizični kapital;
- sektorske pomoči: kmetijstvo, ribogojstvo, avdiovizualna produkcija, oddaje, premogovništvo, električna energija, ribištvo, gozdarstvo, poštna storitve, ladjedelništvo, jeklarstvo, industrija sintetičnih vlaken, transport;
- pomoči po pravilu »de minimis«: za vse sektorje z izjemo večjega dela sektorskih pomoči;
- storitve splošnega gospodarskega pomena (SSGP): kompenzacije za obveznosti iz opravljanja javnih storitev, ki jih izrecno določajo javni organi.

Na splošno so najpogostejše pomoči v okviru operativnih programov, ki jih sofinancira Evropski sklad za regionalni razvoj, pomoči, dodeljene po pravilu »de minimis« ter skupinske izjeme (npr. pomoči MSP, regionalne pomoči).

Pravila, ki urejajo državne pomoči zajemajo dve pomembni načeli:

- transparentne državne pomoči: so pomoči, za katere je možno predhodno, brez ocene tveganja, natančno izračunati bruto znesek le-teh (npr. subvencije, obrestni odbitek, omejeni fiskalni ukrepi). Državne pomoči se ne upoštevata v naslednjih primerih: finančne injekcije za dokapitalizacijo podjetij ali pomoč v obliki ukrepov, ki se nanašajo na rizični kapital (razen v primerih, ko shema pomoči za rizični kapital omogoča dodeljevanje kapitala do zgornje meje pomoči po pravilu »de minimis« za posamezno podjetje);

- kumulacija: v skladu s členom 87(1) Pogodbe ES, pomoči za financiranje istih upravičenih izdatkov ni dovoljeno seštevati v primeru, da le-te presegajo najvišjo dovoljeno intenzivnost, ki jo določajo evropski predpisi.

5.2 POSTOPEK PRIGLASITVE SHEM DRŽAVNIH POMOČI

a) Postopek priglasitve Evropski komisiji

Za izjeme glede splošne prepovedi dodeljevanja državnih pomoči je pristojna izključno Evropska komisija, ki o tem vodi preiskovalne postopke in izdaja odločitve. Postopek priglasitve je njeno glavno pooblastilo, ki ga morajo države članice - razen v nekaterih primerih - upoštevati. Pomoč se lahko dodeli le po odobritvi Evropske komisije. Komisija lahko zahteva tudi povračilo neupravičenih državnih pomoči.

b) Postopek priglasitve pristojnemu organu v državi članici/sodelujoči državi

V primeru skupinskih izjem in pomoči po pravilu »de minimis«, državnih pomoči ni potrebno priglasiti Evropski komisiji. Sheme državnih pomoči, za katere veljajo pravila skupinskih izjem ali pravila »de minimis«, je potrebno priglasiti pristojnemu organu države članice/sodelujoče države.

5.3 DRŽAVNE POMOČI V OKVIRU OPERATIVNEGA PROGRAMA

V okviru programov čezmejnega sodelovanja se izvajajo zelo različne čezmejne aktivnosti, ki pokrivajo različna področja in imajo velikokrat večsektorski značaj, saj omenjeni programi spodbujajo pristop sodelovanja in združevanja. Čezmejne aktivnosti ne gre torej neposredno obravnavati kot državne pomoči: v postopku ocenjevanja in izvajanja projektov se posamezne primere preverja posamično, glede na dejanske okoliščine izvajanja.

V primeru državnih pomoči je potrebno upoštevati pravila o državnih pomočeh in le-te dodeliti skladno s shemo državnih pomoči, skupinskimi izjemami ali shemo državnih pomoči, ki jih je potrebno priglasiti Evropski komisiji. V vseh primerih pa je potrebno poleg evropske zakonodaje spoštovati tudi vse nacionalne/deželne predpise, in sicer glede na sedež prejemnika pomoči, ki izvaja aktivnosti, ki zapadejo pod pravila o državnih pomočeh. Deželni in nacionalni organi so odgovorni za upravljanje ustreznih shem državnih pomoči, na podlagi katerih so dodeljena sredstva Evropskega sklada za regionalni razvoj in druga državna sredstva (nacionalno sofinanciranje).

Velja opozoriti, da je potrebno skladnost s pravili o državnih pomočeh preveriti za vsak posamezen projekt in pri tem upoštevati posamezne upravičence, predvidene aktivnosti ter odgovarjajoča zahtevana sredstva sofinanciranja (nacionalna/deželna) iz ESRR.

6. UKREPI, SPREJETI V OKVIRU OPERATIVNEGA PROGRAMA, ZA ZAGOTAVLJANJE SKLADNOSTI OPERACIJ S PRAVILI O DRŽAVNIH POMOČEH

Organ upravljanja (OU)/Skupni tehnični sekretariat (STS) informacije o državnih pomočeh vključi v priročnik/navodila za predlagatelje, prijavitelje, vodilne partnerje (VP) in projektne partnerje (PP). Obveznosti VP/PP v zvezi z državnimi pomočmi so navedene v pogodbi o financiranju, v pogodbi o nacionalnemu sofinanciranju in v Priročniku o upravičenih izdatkih, državnih pomočeh in poročanju.

Kot določeno s strani Organa upravljanja/STS v Priročniku za izvajanje prvostopenjske kontrole, skladnost zahtevanih izdatkov in aktivnosti z evropskimi in nacionalnimi/deželnimi predpisi, ki urejajo državne pomoči, ugotavlja pristojen nacionalni kontrolor pri preverjanju posameznega vmesnega poročila, ki ga predloži upravičenec.

Mnenje nacionalnih/deželnih organov, ali projektni predlog zapade pod pravila o državnih pomočeh je obvezno, saj je del administrativnih zahtev ter postopka preverjanja upravičenosti vlog, predloženih v okviru razpisa.

Organ upravljanja/STS izvaja kontrolo na ravni operacije z namenom zagotavljanja, da skladnost aktivnosti in izdatkov, vključenih v posameznem vmesnem poročilu upravičenca, z evropskimi in nacionalnimi/deželnimi predpisi o državnih pomočeh, preveri pristojni nacionalni kontrolor, ki nato izda podpisano izjavo o potrjenih izdatkih.

7. DRŽAVNE POMOČI PO PRAVILU »DE MINIMIS«

7.1 NEPOSREDNA DRŽAVNA POMOČ DODELJENA PO PRAVILU »DE MINIMIS« V ČASU IZVAJANJA SOFINANCIRANEGA PROJEKTA

Pred podpisom Pogodbe o dotaciji sofinanciranja upravičenci, pri katerih je bilo ugotovljeno, da aktivnosti zapadejo pod pravila o državnih pomočeh in jim je pomoč dodeljena na podlagi sheme pomoči, pripravijo in predložijo Organu upravljanja (OU) izjavo glede že dodeljenih državnih pomoči v obdobju tekočega proračunskega leta in v predhodnih dveh proračunskih letih.

Informacije (na ravni Programa) o posameznih projektih, ki so prejemniki pomoči, OU (Direkcija ali pristojna služba) posreduje Nadzorni službi Skupnosti (NSS) ob dodelitvi sofinanciranja in prevzemu pravno zavezujočih finančnih obveznosti ter jih po potrebi (če je primerno) periodično posodablja (primer: sprememba pogodbe zaradi znižanja obsega sredstev enega ali več partnerjev, ki so prejemniki pomoči).

Obvezno poročanje glede državnih pomoči (»de minimis«) poteka preko nacionalne podatkovne baze pomoči (PBP) pri italijanskem Ministrstvu za gospodarski razvoj.

PBP je možno povezati s podatkovno bazo v formatu access, ki je na voljo organom, odgovornim za obvezno poročanje preko Nadzorne službe Skupnosti pri Avtonomni deželi Furlaniji Julijski krajini.

Aktivnosti lahko torej izvajajo subjekti, ki niso presegli najvišjega predpisanega skupnega zneska (zgornja meja pomoči).

V primeru, da je potencialni prejemnik državne pomoči prekoračil najvišji predpisani znesek:

- a) če je prejemnik pomoči projektni partner:
 - v primeru, da sredstva še niso bila izplačana (t.j. pred izplačilom zahtevka za izplačilo) se odobreno financiranje zniža: izdatkov za izvedbo te aktivnosti se ne povrne (kontrolor ne potrdi oziroma zniža potrjene izdatke za znesek izdatkov, nastalih za izvedbo omenjenih aktivnosti);
 - v primeru, da so bila sredstva že izplačana (t.j. zahtevke za izplačilo, ki vključuje izdatke, nastale pri izvajanju aktivnosti je že izplačan), vendar še ni bil izplačan zadnji zahtevke za izplačilo, se izvede poravnava: izdatke za te aktivnosti se pri naslednjem zahtevku za izplačilo odšteje;
 - v primeru, da so bila sredstva že izplačana (že izplačan je tudi zadnji zahtevke za izplačilo), se zahteva vračilo: na podlagi Zahtevka za vračilo se zahteva vračilo izdatkov, ki so nastali za izvedbo aktivnosti;
- b) če prejemnik pomoči ni projektni partner (temveč npr. udeleženec delavnice), OU opozori projektne partnerja, da se ta udeleženec predvidenih aktivnosti ne bi smel udeležiti. Navedeno pod točko b) ne velja za fizične osebe, saj le-te niso prejemniki državnih pomoči.

7.2 POSTOPEK POROČANJA O DRŽAVNIH POMOČEH PO PRAVILU »DE MINIMIS«

1. Po zaključeni izvedbi projektne aktivnosti, za katero je bila dodeljena pomoč, upravičenec nemudoma obvesti OU, in sicer najkasneje v roku 15 dni.
2. OU pripravi seznam z evidenco državnih pomoči, dodeljenih posameznim upravičencem po pravilu »de minimis«.
3. OU obvesti upravičenca o dodelitvi pomoči po pravilu «de minimis» ter opozori, da za iste izdatke ni dovoljeno poleg pomoči »de minimis« prejemati drugih pomoči, v primeru, da se s takšnim združevanjem pomoči presega najvišji predpisani znesek.
4. OU mora hraniti seznam z evidenco pomoči, dodeljenih posameznim upravičencem po pravilu »de minimis«, za obdobje 5 let od datuma dodelitve.
5. OU mora zagotoviti, da:
 - med prejemniki dodeljenih sredstev ni podjetij iz sektorjev ribištva in ribogojstva, premogovništva, primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov s seznama Priloge I k Pogodbi ES ali podjetij v težavah;
 - pomoči niso dodeljene dejavnostim, povezanim z izvozom v tretje države ali države članice EU, ko je pomoč neposredno povezana z izvoženimi količinami; dejavnostim, povezanim z vzpostavitvijo in delovanjem distribucijskega omrežja ali z drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostim; da pomoči ne bodo pogojene s prednostjo rabe domačega blaga pred rabo uvoženega blaga;
 - pomoč dodeljena podjetjem, ki delujejo v cestno-prometnem sektorju, ni namenjena za nabavo vozil za cestni prevoz tovora.

Kot je navedeno zgoraj (1. točka), mora OU poročati italijanskemu Ministrstvu za gospodarski razvoj preko Nadzorne službe Skupnosti Avtonomne dežele Furlanije Julijske krajine po dodelitvi ali morebitni ponovni določitvi pomoči in vsekakor po izplačanem zadnjem zahtevku za izplačilo, ki vključuje izdatke, nastale na podlagi sheme pomoči.

7.3 OBVEŠČANJE POTENCIALNIH PREJEMNIKOV POSREDNIH DRŽAVNIH POMOČI

V primeru delavnic, seminarjev in/ali strokovnih ekskurzij, ki lahko zapadejo pod pravila o državnih pomočeh, ko prejemniki pomoči niso projektni partnerji, temveč tretje osebe (posredne pomoči):

1. Pred izvedbo aktivnosti, pri katerih lahko pride do morebitnih posrednih pomoči, mora projektni partner izpolniti in po elektronski pošti poslati OU podroben opis aktivnosti s seznamom udeležencev - če je na voljo.
2. Po prejetju zahtevka, OU v podatkovni bazi pomoči (PBP) pri italijanskem Ministrstvu za gospodarski razvoj preveri, ali so ti subjekti v zadnjih treh proračunskih letih že prejeli državno pomoč po pravilu »de minimis« ter da le-ta ne presega najvišje predpisane vrednosti.
3. V primeru, da projektni partner pred izvedbo aktivnosti nima na voljo seznama udeležencev, lahko po zaključku aktivnosti posreduje listo prisotnosti.

4. Udeleženci aktivnosti, ki jih organizira projektni partner, lahko sami pripravijo izjavo s katero potrjujejo, da v zadnjih 3 proračunskih letih niso prejeli državnih pomoči oz. da so državno pomoč prejeli ter navedejo njen skupni znesek. Ko se v postopku preverjanja ugotovi, da je najvišja predpisana vrednost »de minimis« že dosežena, mora udeleženec projektnemu partnerju vrniti znesek pomoči, prejete zaradi udeležbe na delavnici (znesek pomoči določi projektni partner, organizator delavnice). V primeru, da se v postopku preverjanja preko podatkovne baze pomoči ugotovi, da je udeleženec in hkrati prejemnik pomoči presegel predpisani dovoljeni znesek pomoči po pravilu »de minimis«, OU o tem obvesti projektnega partnerja. V tem primeru se tretja oseba, ki je prejemnik pomoči, ne bi smela udeležiti organizirane aktivnosti.
5. Projektni partner mora potencialnim udeležencem poslati vabilo, v katerem je navedeno, da:
 - bodo udeleženci morebitni prejemniki pomoči po pravilu »de minimis«;
 - znesek prejete pomoči po pravilu »de minimis« na posameznega udeleženca bo odvisen od števila udeležencev, podatek o tem pa bo na voljo šele po koncu izvedbe aktivnosti.

Znesek pomoči, dodeljene udeležencem, se izračuna tako, da se skupne plačane izdatke za izvedbo delavnice deli s številom udeležencev.

Po izvedbi aktivnosti (ko so bili izdatki za izvedbo aktivnosti že potrjeni), upravičenec:

- vse udeležence - prejemnike pomoči po pravilu »de minimis« - pisno obvesti, da so bili prejemniki pomoči in navede znesek prejete pomoči na posameznega udeleženca;
- obvestilo iz prejšnje alineje posreduje v vednost OU po elektronski pošti;
- posreduje OU (najkasneje, ob predložitvi vmesnega poročila upravičenca z zahtevkom za izplačilo, ki vključuje izdatke za izvedbo dogodka), dokazila o dejanski izvedbi aktivnosti (npr. fotokopijo vabila in liste prisotnosti, ki mora vsebovati vsaj naslednje podatke: ime in priimek, ustanovo/podjetje in podpis udeleženca), na osnovi katerih je bil izračunan znesek pomoči, dodeljenih posameznemu udeležencu.